

Küçük Kurtarma Köpeđi

Küçük Kurtarma Köpeği

Jane MEADOW

Güneşli bir dağ kasabasında, Scout adında küçük bir yavru köpek, eğitimci Maya ile yaşıyordu. Scout'un yumuşak altın-kahverengi tüyleri, krem rengi bir göğsü ve kocaman yuvarlak gözleri vardı. Gümüş bir rozetli parlak kırmızı bir eğitim yeleği giyiyordu. Her sabah Scout, kurtarma ekibinin insanlara yardım etmeye gidişini izlerdi. "Bir gün ben de arama köpeği olacağım," diye mutlu mutlu havladı.

Maya gülümsedi ve Scout'un sarkık kulaklarını okşadı. "Olacaksın, küçüğüm," dedi. "Ama önce yapacak çok eğitimimiz var." Scout kısa kuyruğunu salladı. Her şeyi hemen öğrenmek istiyordu. Maya yeşil kurtarma ceketini giydi ve turuncu düdüğünü çaldı. "İlk dersin için hazır mısınız?" diye sordu. Scout yerinde zıpladı. "Hazırım!" diye ciyaktı.

Eđitim alanında Scout, burnunun evresi grileřmiř, byk ikolata kahverengi bir kpek olan Rufus ile tanıřtı. Rufus mavi bir alıřma kořumu takıyordu. "Bu Rufus," dedi Maya. "Ekibimizdeki en iyi arama kpeęi. ğrenmene yardım edecek." Rufus, Scout'a sakin ve dosta baktı. "Burnunun peřinden git, kk dostum," dedi. "Sır bu." Scout bařını salladı, denemek iin sabırsızlanıyordu.

Maya bir ödöl mamasını çimlere sakladı ve Scout'tan onu bulmasını istedi. Scout toprağı kokladı. Sola koştu, sonra sağa. Ama koku zordu. Onu uzun otların arasında kaybetti. "Bulamıyorum," diye sızlandı Scout. Kulakları düştü. Maya yanına diz çöktü. "Sorun değil," dedi. "Her arama köpeğı bazen izini kaybeder. Tekrar dene." Scout iç çekti ve oturdu.

Ertesi gün Scout tekrar pratik yaptı. Bir ödöl maması izini kokladı. Ama bir esinti kokuyu uçurdu. Scout üzüldü. "Belki arama köpeği olamayacak kadar küçüğüm," diye düşündü. Rufus yanına geldi ve oturdu. "Ben yavruyken çok iz kaybettim," dedi Rufus. "Ama pratik yapmaya devam ettim. Beni izle." Rufus burnunu yere indirdi ve Scout'a derin nefes almayı gösterdi.

Scout, Rufus'u dikkatle izledi. Rufus'un nasıl yavaşça hareket ettiğini ve kısa nefeslerle kokladığını gördü. "Bırak koku sana gelsin," dedi Rufus. Scout denedi. Nazıkçe kokladı. Sonra ödül mamasının minik bir kokusunu yakaladı! Adım adım onu takip etti. "Buldum!" diye havladı. Maya sevinçle bağırdı ve düdüğünü çaldı. "Harika iş, Scout!" dedi. Scout'un kuyruğu hızla sallandı.

O günden sonra Scout her gün Maya ve Rufus ile pratik yaptı. Kokuları kayaların üzerinden, çalıkların altından ve derelerin karşısından takip etmeyi öğrendi. Bazen hâlâ izini kaybediyordu. Ama pes etmiyordu. "Pratik ilerleme getirir," dedi Maya. Rufus başını salladı. "Ve ekip çalışması bunu eğlenceli kılar," diye ekledi. Scout her gün biraz daha cesur hissetti. Güveni, küçük bir tohumun uzun bir ağaca dönüşmesi gibi büyüdü.

Bir sabah Maya'nın telsizi cızırdadı. Bir yürüyüşçü dağ patikasında sırt çantasını kaybetmişti. "Onu bulmamız gerek," dedi Maya. "İçinde önemli şeyler var." Scout'un kulakları dikildi. Bu gerçek bir aramaydı! Kırmızı yeleğiyle dimdik durdu. "Hazırım," diye havladı. Rufus kuyruğunu salladı. "Birlikte çalışalım," dedi. Ekip patikaya doğru yola çıktı.

Sarı yağmurluklu ve yuvarlak gözlüklü genç bir kadın olan yürüyüşçü, onları patika başında karşıladı. "Kırmızı sırt çantamı sadece bir dakikalığına yere koydum," dedi. "Döndüğümde gitmişti!" Endişeli görünüyordu. Scout ayaklarının yanındaki toprağı kokladı. Hafif bir koku yakaladı. "Onu bulacağız," diye söz verdi Maya. Scout burnunu yere indirdi ve aramaya başladı.

Scout kokuyu patika boyunca takip etti. Ama sonra patika ikiye ayrıldı. Scout kokuyu yine kaybetti. İçinde bir endişe kıpırtısı hissetti. "Ya bulamazsam?" diye düşündü. Rufus yanına geldi. "Hatırla," dedi Rufus. "Yavaşla. Nefes al. Bırak burnun seni yönlendirsin." Scout derin bir nefes aldı. Havayı kokladı. İşte oradaydı! İnce bir koku ipi sola doğru süzüldü.

Scout kokuyu küçük bir tepenin yukarısına doğru takip etti. Maya ve Rufus arkasından geldi. Koku güçlendi. Scout'un kalbi hızlı çarptı. Kayaların üzerinden ve büyük bir çam ağacının etrafından tırmandı. Sonra onu gördü! Kırmızı sırt çantası bir çalının altına sıkışmıştı. "Buldum!" diye yüksek sesle havladı Scout. Maya koşarak yanına geldi ve onu övdü. "Başardın, Scout!" diye sevindi.

Rufus, Scout'a dostça bir dürtme yaptı. "Harika ekip çalışması," dedi. Yürüyüşü tepeye doğru aceleyle geldi. "Sırt çantam!" diye sevinçle bağırdı. "Teşekkür ederim, teşekkür ederim!" Çantayı açtı ve onlara su şişesini, haritasını ve özel bir fotoğrafını gösterdi. "Bunlar benim için çok önemli," dedi. Scout gurur duydu. Kuyruğu o kadar hızlı sallandı ki bulanıklaştı.

Maya, Scout'u kucağına aldı ve ona sarıldı. "Cesur ve kararlıydın," dedi. "Ve eğitimini kullandın." Scout onun yanağını yaladı. Yürüyüşçü Scout'u nazıkçe okşadı. "Sen bir kahramansın," dedi. Scout'un gözleri parladı. Kendini hiç bu kadar güvende hissetmemişti. Tüm pratikleri karşılığını vermişti. Ve ekibiyle çalışmak bu başarıyı daha da tatlı kılmıştı.

O akşam Scout yatağında yattı, yorgun ama mutluydu. Günü düşündü. İlk başta izini kaybetmişti ama pes etmemişti. Rufus ona yardım etmiş, Maya da onu cesaretlendirmişti. "Pratik ve ekip çalışması," diye fısıldadı Scout kendi kendine. "Sır bu." Kocaman yuvarlak gözlerini kapattı ve gülümseyerek uykuya daldı.

Ertesi sabah Scout daha fazla eğitim için hazır uyandı. Kırmızı yeleğini ve rozetini taktı. Maya tasmaını taktı. "Yeni bir ders için hazır mısın?" diye sordu. Scout evet diye havladı. Zor günler ve kolay günler olacağını biliyordu. Ama aynı zamanda her zaman yeniden deneyebileceğini de biliyordu. Ve Maya ile Rufus gibi arkadaşlarıyla her şeyi yapabiliirdi.

O günden sonra Scout güvenle eğitim yaptı. Yeni kokular ve yeni patikalar öğrendi. Bazen hâlâ hatalar yapıyordu. Ama yürüyüşünün mutlu yüzünü ve Rufus'un nazik sözlerini hatırlıyordu. Pratik onu daha cesur yaptı. Ekip çalışması onu güçlü kıldı. Ve her gün Scout, olabileceği en iyi küçük arama köpeği olmak için büyüdü.